

Afgørelse om godkendelse af Evonet A/S' metode for tarifiering om ændret kundekategorisering

RESUMÉ

Evonet A/S (herefter Evonet) søger med mail af 21. februar 2018 om at få Forsyningstilsynets metodegodkendelse til at anvende Tarifmodel 2.0. med en ændring, hvorefter store erhvervs kunder omkategoriseres fra B lav kunder til en ny kategori kaldet "B lav-20 GWh", der herefter kan tariferes svarende til A lav tillagt de omkostninger til afskrivning, nettab og vedligehold, som A kunder selv afholder til egne tilslutningsanlæg.

Med den anmeldte metode stiller Evonet to kriterier for en ny kundekategori af store industrielle forbrugere, som i dag er tilsluttet 15 kV-nettet eller en 15/0,4 kV transformer:

1. forbrugers årlige elforbrug er mindst 20 GWh, og
2. forbrugers forbrug er samlet på én eller flere tilstødende matrikler

Energitilsynet har med tilkendegivelsen om Tarifmodel 2.0 taget til efterretning, at elnetvirksomhederne i enkelte tilfælde, forårsaget af de konkrete fysiske forhold og under hensyn til omkostningseffektivitet, vil kunne afvige fra Tarifmodel 2.0.'s kundekategorisering.

Forsyningstilsynet vurderer med denne afgørelse, at den ansøgte metode er i overensstemmelse med bestemmelserne i elforsyningslovens § 73. Det betyder, at prisfastsættelse af Evonets ydelser sker efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

AFGØRELSE

Forsyningstilsynet træffer i medfør af elforsyningslovens § 73 a afgørelse om at godkende den ansøgte omkategorisering af B kunder til "B lav-20 GWh" i metoden for tariffastsættelse, i det omfang årsforbruget overstiger 20 GWh, og forudsat forbruget er samlet på én eller flere tilstødende matrikler.

Sagens baggrund og begrundelsen for Forsyningstilsynets afgørelse fremgår nedenfor.

SAGSFREMSTILLING

Med mail af 21. februar 2018 anmeldte Evonet A/S¹ en ændring i virksomhedens metode til tariffastsættelse, som indebærer en omkategorisering af nuværende B lav kunder til en ny kategori kaldet: "B lav-20 GWh" med deraf følgende lavere tariffer, se bilag 1. Det anmeldte indebærer en afvigelse fra Tarifmodel 2.0, som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 23. juni 2015².

Evonet har siden 1. januar 2016 fulgt den af Dansk Energi anbefalede metode, Tarifmodel 2.0, jf. tilsynets godkendelse af Evonets metode af 22. september 2015³, se bilag 2.

Med den foreliggende anmeldelse supplerer Evonet den gældende metodegodkendelse med en anmeldelse af en afvigelse⁴ fra Tarifmodel 2.0, idet der med henvisning til tilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 søges om en omkategorisering af visse større B kunder til "B lav-20 GWh".

Med Tarifmodel 2.0 opdeles kunderne overordnet i 3 kundekategorier A til C og i overensstemmelse med det spændingsniveau, de er tilsluttet på. Disse dækker over 50 kV-(A), 10 kV- (B) og 0,4 kV-(C)-nettene.

Netvirksomhederne bestemmer ifølge Evonet tilslutningspunktet i overensstemmelse med kundens behov for effekttræk, men vilkårene herfor fremgår ikke af tilslutningsbestemmelserne. Således tilsluttes forbrugere med et lavt behov for effekttræk typisk på et lavere spændingsniveau, mens forbrugere med et større effekttræk typisk tilsluttes på et højere spændingsniveau.

Evonets tilslutningsbestemmelser er senest metodegodkendt af tilsynet den 29. februar 2016 i overensstemmelse med Dansk Energis, som er taget til efterretning af Forsyningstilsynet den 12. marts 2015. Evonet henviser til pkt. 3.1 og 3.1.3 i sine tilslutningsbestemmelser:

3.1 Nettilslutning og ændringer heraf
Nettilslutning og enhver ændring heraf sker på baggrund af Kundens henvendelse til Netselskabet via en autoriseret elinstallatørvirksomhed.
Kunden betaler tilslutningsbidrag til Netselskabet for Nettilslutning og udvidelse af en bestående Nettilslutning efter bestemmelserne i punkt 3.4.

¹ Før Syd Energi Net A/S, og oprindeligt ansøgt den 6. november 2017, men trukket tilbage og erstattet med ansøgning af 21. februar 2018

² Tarifmodel 2.0 er for så vidt angår rådighedsbetaling revurderet den 21. juni 2017

³ Med enkelte afvigelser, som er: 1) Fordeling af omkostninger til nettab på spændings-niveauerne. 2) Fordeling af afskrivninger på transformere og netaktiver på spændingsniveauerne. 3) Fordeling af forrentning på spændingsniveauerne. 4) Ingen tidsdifferentiering af tarifferne samt en overgangsordning frem til 1. april 2016 som følge af afviklingen af historiske tariffer

⁴ Der er i forvejen afvigelser, se note 6.

Nettilslutning og ændringer heraf sker efter retningslinjer mm. fastsat af Netselskabet og i Fællesregulativet⁵.

[...]

3.1.3 Tilslutningspunkt og ændringer heraf

Tilslutningspunktet fastlægges af Netselskabet under hensyn til Elinstallationens Aftalte Leveringsomfang samt fysiske forhold. Tilslutningspunktet fastlægges normalt således, at Tilslutningspunktet i byzone er højst 30 meter fra grundskel målt langs naturlig linjetracé.

Netselskabet har ret til at flytte Kundens Tilslutningspunkt, hvis leveringsomfanget eller belastningens størrelse og karakter taler herfor. Netselskabet betaler omkostningerne ved flytningen. Flytningen kan omfatte tilslutning på et andet spændingsniveau eller flytning til et andet sted på samme spændingsniveau

Som vilkår for tilslutning henviser Evonet endvidere til sin godkendte metode for tilslutningsbidrag (investeringsbidrag) af den 3. januar 2017, som er baseret på Dansk Energis branchevejledning, som senest er taget til efterretning af tilsynet den 14. december 2016. Denne metodegodkendelse inkluderer ifølge Evonet tillige principperne i Dansk Energis vejledning af november/2011, se bilag 3, om den model, som Dansk Energi har benyttet til beregning af standard tilslutningsbidrag. Evonet henviser i denne forbindelse til vejledningens afsnit 5:

A-kunders tilslutningsbidrag følger ikke metoden skitseret ovenfor. Ved nyttilslutning betaler kunden enten de faktiske udgifter ved tilslutningen eller ud fra en gennemsnitsbetragtning afhængig af den konkrete situation. Der fastsættes i forbindelse med A-kunder en maksimal belastning i kVA.

Ved overskridelse af maksimalbelastningen opkræves et tilslutningsbidrag for differencen mellem den aftalte maksimale effekt og den målte (differencen måles i kVA). Den maksimale belastningsgrænse udvides herved op til den nye målte, maksimale effekt. Tilslutningsbidraget i kr./kVA beregnes som en gennemsnitspris pr. kVA for udvidelse af en eksisterende 60/10 kV transformestation med ny transformereffekt.

Ifølge Evonet fastlægges tilslutningspunktet for A kunder, med henvisning til vejledningen af 14. december 2016 i dialog mellem kunden og Evonet, og kunden kan vælge tilslutning på en A-lav, og hvis den tilsluttede effekt er høj nok. Evonet har svært ved at dokumentere denne praksis, men kan henvise til de seneste henvendelser Evonet har haft på tilslutning af datacentre. Her har kunden ønsket tilslutning direkte i en 60 kV station som en A-lav kunde. Dette er ifølge Evonet imødekommet med baggrund i Dansk Energis vejledning og kunden har fået tilbud på tilslutningen.

Mere specifikt kategoriseres kunderne ifølge Tarifmodel 2.0 ud fra deres fysiske tilslutningspunkt på følgende måde, se figur 1, med den mere specifikke underopdeling:

⁵ Fællesregulativet retter sig til elinstallatører, og er således ikke underlagt tilsyn og metodegodkendelse efter §§ 73 b og 73 a i elforsyningsloven, der alene angår betaling og vilkår for brug af nettet

FIGUR 1 | KUNDEKATEGORIER - TILSLUTNINGSPUNKTER**A-høj kunder** TILSLUTTET DIREKTE I NETTET PÅ 50 KV-NIVEAU**A-lav kunder** TILSLUTTET I EN 50/10 KV TRANSFORMERSTATION**B-høj kunder** TILSLUTTET DIREKTE I NETTET PÅ 10 KV-NIVEAU**B-lav kunder** TILSLUTTET I EN 10/0,4 KV TRANSFORMERSTATION**C-lav kunder** TILSLUTTET NETTET PÅ 0,4 KV-NIVEAU

Kilde: Forsyningstilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015, pkt. 36, jf. Dansk Energis anmeldelse

Note: Kategori A0 indgår ikke her

Omkostningsfordelingen på kundekategorierne i Tarifmodel 2.0 sker i henhold til et såkaldt vandfaldsprincip, jf. pkt. 28 i tilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 om Tarifmodel 2.0:

28. Vandfaldsprincippet indebærer, at kunder på lavereliggende spændingsniveauer bidrager til at betale omkostningerne på de højere liggende spændingsniveauer. Baggrunden for anvendelsen af vandfaldsprincippet er, at kunder på lavereliggende spændingsniveauer for at få leveret elektricitet foranlediger omkostninger på de højere liggende niveauer, fordi elektriciteten skal transporteres igennem de højere liggende niveauer for at blive leveret på de lavereliggende niveauer. Således foranlediger levering af elektricitet til en husholdningskunde på 0,4 kV også omkostninger i 50 og 10 kV-nettene, og levering af elektricitet til en erhvervskunde på 10 kV-nettet foranlediger også omkostninger i 50 kV-nettet. Så for at sikre, at alle kunder betaler de omkostninger de giver anledning til, benyttes der et vandfaldsprincip for de relevante omkostningstyper, således at disse omkostningstyper på 50 og 10 kV-nettene ikke alene betales af hhv. A- og B-kunder, men også af kunder på lavereliggende net. Anvendelse af vandfaldsprincippet anvendes på omkostninger til drift og vedligehold, nettab samt de afskrivninger, der vedrører netaktiverne, hvorimod vandfaldsprincippet ikke anvendes ved tarifering af f.eks. energispareaktiviteter.

Omkostningerne fordeles mellem kundekategorierne, hvorved kunder på lavereliggende spændingsniveauer bidrager til at betale omkostningerne på de højere liggende spændingsniveauer, hvor strømmen transporteres fra. De fordelte omkostninger angår drift og vedligehold, nettab samt de afskrivninger, der vedrører netaktiverne, jf. pkt. 23 i tilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 om Tarifmodel 2.0:

23. Omkostningselementerne i tariferingen dækker over de omkostninger, som selskaberne skal have dækket via tarifferne. Hovedkategorierne for omkostningselementerne i branchevejledningen/modellen er Drift og vedligehold af elnettet, Omkostninger vedr. målere, Omkostninger til kundecenter, Generel administration, Energispareindsats, Nettab, Øvrige omkostninger, Afskrivninger samt Forrentning. Disse hovedomkostningskategorier kan så være delt op i underkategorier.

Valg af kundekategorier er blevet begrænset i Tarifmodel 2.0, således at kunder på A- og B niveau skal inddeles i henholdsvis A-høj eller A-lav og B-høj eller B-lav, hvor det tidligere kunne vælges bare at inddele i A- og B-kunder. Der findes dog ikke noget præcist fælles objektive kriterium for, hvornår man kategoriseres i hvilken kundegruppe, jf. pkt. 35 i tilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 om Tarifmodel 2.0:

35. Valg af kundekategorier er blevet begrænset, således at kunder i den nye model skal inddeles i hhv. A-høj eller A-lav og B-høj eller B-lav, hvor det tidligere kunne vælges bare at inddele i

A- og B-kunder. Der findes dog ikke noget præcist fælles objektive kriterie for, hvornår man kategoriseres i hvilken kundegruppe, hvilket der tages stilling til i vurderingsafsnittet i dette notat.

I enkelte tilfælde vil netvirksomhederne dog kunne afvige fra denne hovedregel, hvis hensynet til de fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet tilsiger dette, jf. pkt. 37 i tilsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 om Tarifmodel 2.0:

37. Forårsaget af de konkrete fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet vil elnetsselskaberne dog i enkelte tilfælde kunne afvige fra ovennævnte hovedregel.

En sådan afvigelse fra en kundekategori kan "f.eks. være i tilfælde af, at en kunde af nettekniske eller omkostningseffektivitetsårsager er tilsluttet på 0,4 kV-nettet, men hvor kunden har et effekttræk svarende til en B-kunde (normalt tilsluttet på 10 kV-niveau). I en sådan situation forekommer det rimeligt, at kunden kategoriseres som B-kunde⁶, selvom nettilslutningspunktet tilsiger noget andet, idet dette vil sikre, at ens kunder tariferes ens, dvs. sikrer en rimelig, objektiv og ikkediskriminerende tarifiering", jf. vurderingsafsnittets pkt. 114 -116 i tilsynets tilkendegivelse om Tarifmodel 2.0 af 23. juni 2015:

114. Dansk Energi anmelder, at kundekategoriseringen som udgangspunkt sker ud fra kundernes nettilslutningspunkt, men at der forårsaget af de konkrete fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet i enkelte tilfælde vil kunne afviges fra denne hovedregel.

115. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at det er vigtigt med objektive kriterier for kundekategorisering, men anerkender, at der kan være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at afvige fra de overordnede principper. Dette kunne f.eks. være i tilfælde af, at en kunde af nettekniske eller omkostningseffektivitetsårsager er tilsluttet på 0,4 kV-nettet, men hvor kunden har et effekttræk svarende til en B-kunde (normalt tilsluttet på 10 kV-niveau). I en sådan situation forekommer det rimeligt, at kunden kategoriseres som B-kunde, selvom om nettilslutningspunktet tilsiger noget andet, idet dette vil sikre, at ens kunder tariferes ens, dvs. sikrer en rimelig, objektiv og ikkediskriminerende tarifiering.

116. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at en kundekategorisering baseret på kundernes nettilslutningspunkt, men med mulighed for afvigelser for at sikre ens tarifiering af ens kunder er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker dog også, at netselskaberne skal være i stand til at begrunde en afvigelse fra de overordnede principper både over for de berørte kunder og over for Energitilsynet.

Ifølge Evonet er baggrunden for anmeldelsen bl.a., at Danish Crown ønsker, at slagteriet i Blans tariferes svarende til en A lav kunde (der i dag ville være tilsluttet nettet i en 60/15 kV transformer) i stedet for den nuværende tarifiering som B lav kunde (der typisk er tilsluttet nettet i en 15/0,4 kV transformerstation). En ændring af kundekategoriseringen fra B lav til en tarif svarende til A lav med tillæg vil med slagteriets nuværende forbrug og gældende tariffer reducere Danish Crowns tarifomkostninger med mere end 2 mio. kr. pr. år.

Evonet oplyser i ansøgningen, at distributionsnettet er historisk konfigureret således, "at en række store industrielle forbrugere (herunder slagteriet i Blans) er tilsluttet 15/0,4 kV stationer og dermed er B lav-kunder. I andre netvirksomheders område er tilsvarende

⁶ Tilsynet har truffet en sådan afgørelse den 7. september 2017, hvorefter Radius afregner C-kunder som B-lav, når: 1) Individuelt leveringsomfang på 160 A eller mere 2) Kendt fælles leveringsomfang, som kan skabe grundlag for estimering af individuelt leveringsomfang på 160 A eller mere 3) Ukendt individuelt leveringsomfang på over 100 MWh indikerer leveringsomfang på mindst 160 A 4) Kunder der afregnes kollektivt, hvis de opfylder kriterierne i målerbekendtgørelsen om dispensation fra individuel måling og i øvrigt kollektivt har et leveringsomfang som berettiger til B-lav

store industrielle forbrugere ifølge Evonet typisk tilsluttet en 50 (eller 60) /10 kV station og dermed A lav-kunder.”

Evonet tilføjer, at det efter virksomhedens opfattelse, ”er inden for Tarifmodel 2.0's principper, at der i nogle tilfælde kan afviges fra hovedreglen om fysisk tilslutningspunkt, og man kan fx anvende kategorisering efter forbrug eller en kombination af tilslutningspunkt, årsforbrug og eventuelt andre objektive kriterier”.

Om de økonomiske konsekvenser anfører Evonet, at der ud over Danish Crown findes 8 andre B kunder i Evonets område, som med Forsyningstilsynets accept af det nye supplerende kriterium for kundekategorisering vil kunne spare tilsammen ca. 23 mio. kr. årligt på tariffer, hvis de 9 virksomheders elhandelsselskaber afregner i overensstemmelse hermed.

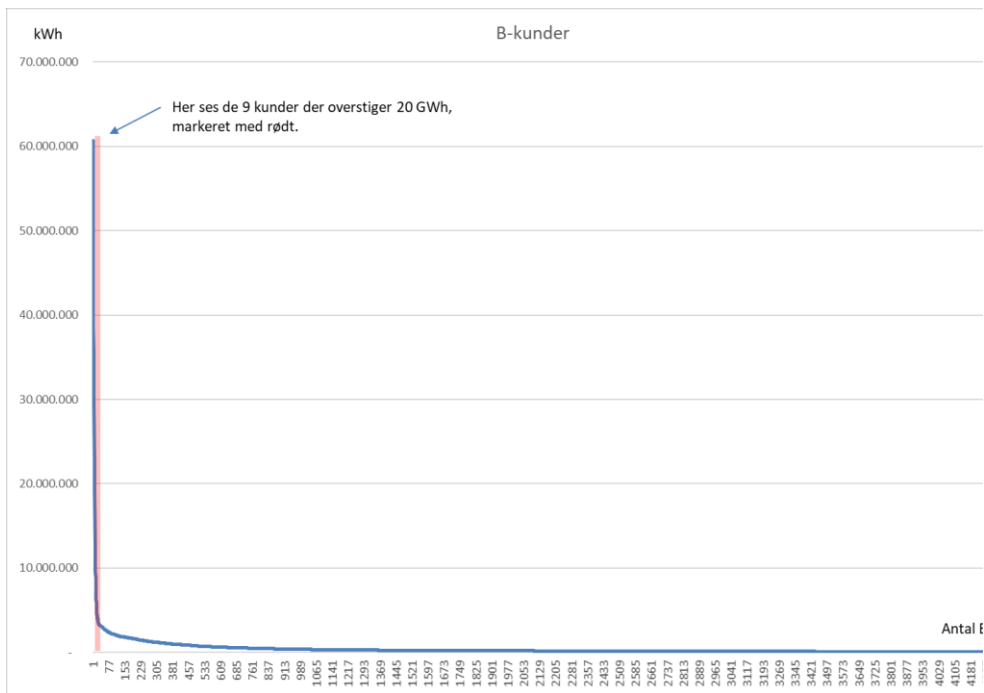
Med den anmeldte metode stiller Evonet to kriterier for omkategorisering af store industrielle forbrugere, som i dag er tilsluttet 15 kV-nettet eller en 15/0,4 kV transformer:

1. forbrugerens årlige elforbrug er mindst 20 GWh, og
2. forbrugerens forbrug er samlet på én eller flere tilstødende matrikler

For disse kunder vil tariffen med metoden i udgangspunktet blive beregnet som A lav, men skal tillægges de omkostninger, som A kunder selv afholder til afskrivning, nettab og vedligehold af egne tilslutningsanlæg. Evonet kalder denne nye kategori ”B lav-20 GWh”.

Evonet oplyser, at de 9 kunder adskiller sig markant fra de øvrige B-kunder. Dette er illustreret figur 2:

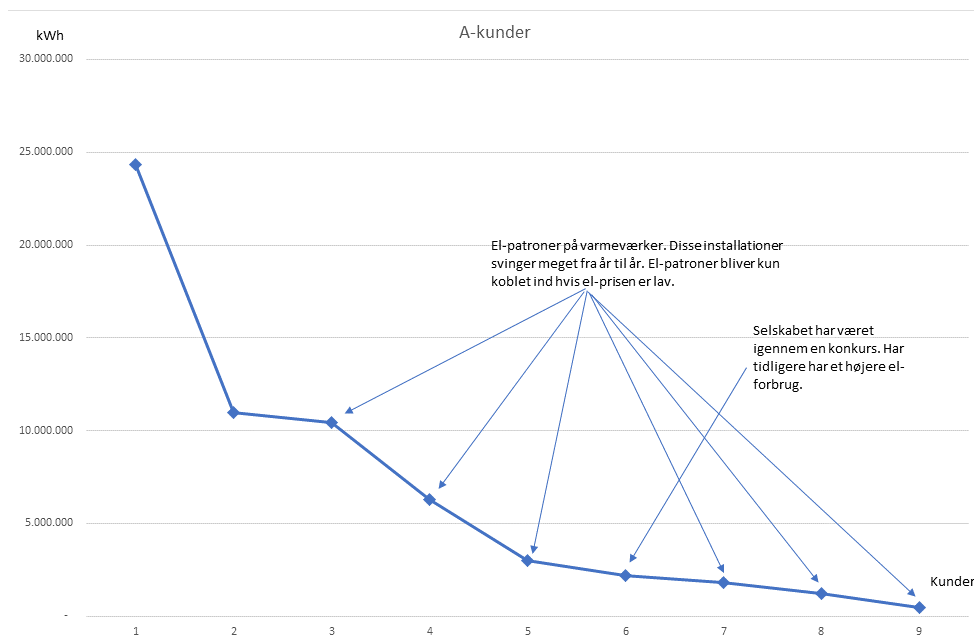
FIGUR 2 | ELFORBRUGET FOR ALLE B-KUNDER

Note: Figuren angiver elforbrug i enheden kWh. Det kan oplyses, at 20 GWh svarer til 20.000.000 kWh.
 Kilde: Evonet (mail af 26. februar 2019)

Evonet anfører, at de 9 "B lav-20 GWh" kunder i dag har et forbrug svarende til A lav kunder, og har samtidig oplyst, at der i alt er 9 A-kunder i deres netområde med følgende forbrugsmønster, se figur 3:

FIGUR 3 | ELFORBRUGET FOR ALLE A-KUNDER

Note: Figuren angiver elforbrug i enheden kWh. Det kan oplyses, at 20 GWh svarer til 20.000.000 kWh.
 Kilde: Evonet (mail af 8. marts 2019)

Som det fremgår af figur 3, er der i alt én A kunde over 20 GWh i Evonets område.

Store kunder i Evonets område tilsluttes direkte til en 60 kV station. Disse store kunder belaster ifølge Evonet, som minimum transformeren på 60 kV stationen med det halve af transformerenes mærkeeffekt, hvilket typisk er ca. 12 MW. Arbejdstiden i et normalt år ligger typisk på 1650 timer. Industrien har dog gennemsnitlig flere arbejdstimer da flere har både aftenhold og natthold. Evonet har oplyst, at et realistisk bud er 3.300 timer. Dette betyder at det årlige energiforbrug for en stor kunde ligger som minimum på 19,8 GWh ($1/2 * 12MW * 3300$ timer). Grænsen på 20 GWh er derfor niveauet hvor Evonet i dag vil overveje en A-lav tilslutning til kunden. Der er således tale om et teknisk udgangspunkt for beregningen af de 20 GWh som grænse.

Evonet anfører endvidere, at grænsen på 20 GWh er fastsat på baggrund af oplysninger, som Evonet har indsamlet om A lav kunders årsforbrug i en række andre netvirksomheder. Evonet har på den baggrund lavet en analyse over tilsluttede A lav kunders årlige energiforbrug i andre netområder. Analysen viser, at energiforbruget svinger blandt de tilsluttede A lav kunder fra 1 GWh op til 100 GWh. Beregnes et gennemsnit på de tilsluttede A lav kunder blandt de adspurgte netvirksomheder, ligger energiforbruget lidt over 20 GWh.

Ved den nye allokering af omkostninger m.v., som følge af "B lav-20 GWh" kategorien, mellem spændingsniveauer/kundekategorier anvendes ifølge Evonet de fordelingsprincipper, som i øvrigt anvendes i Tarifmodel 2.0 ved allokering af omkostninger på spændingsniveauer/kundekategorier.

Evonet oplyser i ansøgningen, at genberegningen af virksomhedens tariffer som følge af introduktionen af den nye kategori foretages i 2 steps på følgende måde, se boks 1:

BOKS 1 | GENBEREGNING AF TARIFFEN

I første step flyttes en andel af netselskabets leverede kWh'er fra 10/15 kV-niveau til 60 kV-niveau. De flyttede kWh'er svarer til B lav-20GWh-kundernes samlede årsforbrug.

Samtidig flyttes en tilsvarende andel af netselskabets omkostninger til drift (ledningsnet og stationer), nettab og afskrivninger (ledningsnet og stationer) fra 10/15 kV-niveau til 60 kV-niveau.

Denne flytning af kWh'er og netselskabets omkostninger mellem 10/15 kV-nettet og 60 kV-nettet har til formål at beregne tariffer, som ville svare til, at B lav-20GWh kunderne fysisk var tilsluttet som A lav kunder (tilsluttet på lavspændingssiden af en 60/15 kV station).

I andet step korrigeres for, at B lav-20 GWh-kunder i modsætning til A lav kunder ikke selv ejer ledningsanlæggene fra tilslutningspunktet i det kollektive net og frem til kundens forbrugssted.

Det betyder, at B lav-20GWh-kunder skal betale en højere tarif end A lav kunder, hvor sidst nævnte har egne omkostninger til tilslutningsanlæg.

Evonet (tidligere Syd Energi Net) har beregnet de gennemsnitlige omkostninger pr. leveret kWh for A kunder for ejerskab til tilslutningsanlæg. I omkostningerne indgår beløb til afskrivning, vedligeholdelse og nettab.

Det betyder, at tariffen for B lav-20GWh kunder består af en A lav tarif fra Tarifmodel 2.0 (hvor tarifferne er genberegnet jf. flytning af leverede kWh'er og tilhørende netselskabs omkostninger fra B- til A-niveau) samt et tillæg for de ekstra omkostninger, som B lav-20 GWh kunder giver anledning til.

Kilde: Evonets ansøgning af 21. februar 2018

Evonet giver i ansøgningen følgende konkrete eksempel på, hvordan "B lav 20 GWh" tariffen herefter beregnes, idet det skal præciseres at tariffberegningen er indikativ, se Tabel 1:

TABEL 1 | EKSEMPEL PÅ BEREGNING AF "B LAV 20 GWh" TARIF

A-lav	3,54 øre/kWh
+ Afskrivning (B-lav-20GWh)	0,43 øre/kWh
+ Nettab (B-lav-20GWh)	0,55 øre/kWh
+ Drift & Vedligehold (B-lav-20GWh)	1,00 øre/kWh
B-lav-20 GWh	5,52 øre/kWh
B-lav	11,94 øre/kWh

Kilde: Evonets ansøgning af 21. februar 2018

Som det fremgår, beregnes B lav- 20 GWh tariffen indikativt til 5,52 øre/kWh. Til sammenligning er henholdsvis A lav tariffen indikativt 3,54 øre/kWh og B lav tariffen indikativt 11,94 øre/kWh.

I Evonets område stiger tariffen som følge af metodeændringen med følgende (indikativt), se Tabel 2:

TABEL 2 | STIGNINGEN SOM FØLGE AF "B LAV 20 GWh" TARIF

	Tarif før	Tarif efter	Ændring (øre/kWh)	Ændring (pct.)
A høj	1,44	1,51	0,07	4,9%
A lav	2,58	2,74	0,16	6,2%
B høj	5,96	6,24	0,28	4,7%
B lav	7,89	8,27	0,38	4,8%
C	14,64	14,91	0,27	1,8%

Kilde: Evonet (mail af 8. marts 2019)

I Evonets område bliver den samlede omkostning for de enkelte kundekategorier som følge af metodeændringen følgende (indikativt), se Tabel 2:

TABEL 3 | DEN SAMLEDE OMKOSTNING FORDELT PÅ FORBRUG

Forbrug		øre/kWh	kr. /år
20.000.000	A Høj	0,07	14.000
20.000.000	A Lav	0,16	32.000
21.000	B Høj	0,28	59
21.000	B lav	0,38	80
4.000	C	0,27	11

Kilde: Evonet (mail af 8. marts 2019)

Tarifmodel 2.0 bygger på det såkaldte vandfaldsprincip, som betyder, at kunder, der er tilsluttet på C-niveau, betaler et "tillæg" i forhold til kunder, der er tilsluttet på B-niveau. Derfor stiger den samlede tarif for C-kunder automatisk, når tariffen for B-kunder stiger.

Tarifmodel 2.0. fastsætter abonnement og tarif på baggrund af en gennemsnitsomkostning for alle kunder i den samme kundekategori. Det betyder, for eksempel, at alle C-kunder i et givent netområde tariffes ens, uanset om nogle C-kunder er bosat tæt på eller langt fra distributionsnettet og dermed potentielt giver anledning til forskellige omkostninger. Det er således en grundlæggende forudsætning i tarifmodel 2.0, at enkelte kunder inden for den samme kundekategori kan have direkte henførbare omkostninger, som ligger over eller under gennemsnittet inden for kundekategorien.

Når A-kunderne med den ansøgte ændrede kundekategorisering også oplever, at tariffen stiger, skyldes det, at både leverede mængder og omkostninger flyttes til A-kundekategorien i Tarifmodel 2.0. og dermed påvirker gennemsnitsomkostningen for A-kunder, der indgår i Tarifmodel 2.0. Det anmeldte krav om, at forbruget skal være samlet på én eller flere tilstødende matrikler skal ifølge Evonet sikre, at B-lav 20 GWh-kunder ligger på et relativt lille afgrænset areal. Når det er tilfældet vil den lavere tarif kunne forsvares, idet der skal mindre anlæg (f.eks. færre km kabel) til at levere de 20 GWh og der er dermed lavere afskrivninger til anlægget. Det betyder, at forbrugere, der lever op til de nye krav også giver anledning til færre omkostninger i elnettet.

Forespurgt oplyser Evonet, at virksomheden ikke har søgt problemstillingen løst ved at ændre de berørte kunders tilslutningspunkt til A-lav, fx ved en stikledning, fordi dette ville give en samlet set langt dyrere løsning, hvilket ikke anses som samfundsøkonomisk optimalt.

Endelig oplyser Evonet, at priser (tarif og abonnement) forventes fastsat og uploadet i Datahubben for det kommende år i perioden 31. august til 30. november afhængigt af eventuelt behov for varsling.

SAGENS PARTER

På ansøgningstidspunktet oplyste Evonet Forsyningstilsynet, at 8 virksomheder vil opfylde betingelserne for den ansøgte "B lav-20 GWh" kundekategori.

Tilsynet har vurderet, at de 9 berørte virksomheder er parter, idet de har en væsentlig og individuel interesse i forholdet:

1. Danfoss A/S,
2. Lego System A/S - Kornmarken – kløvermarken,
3. Brdr.Hartmann A/S,
4. Danish Crown A/S – Blans,
5. Fibervisions A/S,
6. Sapa Precision Tubing Tønder A/S – Hydrovej
7. Abenrå Produktion A/S
8. Arla Foods A.m.b.a – Esbjerg
9. Arla Foods A.m.b.a - Sønderborg

HØRING

Tilsynet har i marts 2018 gennemført en partshøring, hvor de berørte parter er blevet bedt om at komme med bemærkninger til Evonets ansøgning om oprettelse af en ny kundekategori.

Den 14. december 2018 sendte Evonet tilsynet et regneark i forbindelse med tilsynets undersøgelse af omkostningsallokeringen. Heraf fremgår, at Arla Foods A.m.b.a – Sønderborg tillige vil opfylde betingelserne for den ansøgte "B lav-20 GWh" kundekategori. Arla Foods A.m.b.a – Sønderborg har således først fået lejlighed til at udtale sig om sagen i forbindelse med en efterfølgende partshøring af Forsyningstilsynets udkast til afgørelse.

Tilsynet sendte således den 2. – 6. marts 2018 Evonets anmeldte metode for omkategorisering af nuværende B lav kunder til "B lav-20 GWh" med deraf følgende lavere tariffer til udtalelse hos 8 berørte virksomheder.

Tilsynet har modtaget høringssvar fra Danish Crown A/S, Danfoss A/S og Brdr. Hartmann A/S. Det fremgik af høringen, at hvis der ikke modtages høringssvar inden fristens udløb den 19. marts 2018, antager tilsynet, at virksomheden ikke har bemærkninger til Evonets ansøgte metodeændring.

Danish Crown A/S og Danfoss A/S er enige i Evonets ansøgte metode. Brdr. Hartmann A/S var ligeledes enig, men foreslår, at metoden sættes i kraft med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2018. For høringssnotatet, se vedlagte bilag 3, hvoraf Evonets bemærkninger til høringssvarene ligeledes fremgår.

Til Brdr. Hartmanns forslag om tilbagevirkende kraft har tilsynet vejledende udtalt sig om rollefordelingen efter engrosmodellens ikrafttræden den 1. april 2016, hvilket er taget til efterretning af virksomheden. Efter engrosmodellen har netvirksomhederne ikke længere kontakten til kunderne i den løbende leverance, og kunderne modtager således ikke længere deres regninger fra netvirksomheden. Kundekontakten er mellem kunden og elhandelsvirksomheden, som fastsætter deres priser i fri konkurrence, og således ikke er underlagt Forsyningstilsynets tilsyn med priser. Det er elhandelsvirksomhedens

afgørelse, om elprisen skal nedsættes, og om det eventuelt skal ske med tilbagevirkende kraft.

Udkast til afgørelse er den 25. marts 2019 sendt i partshøring til de 9 berørte virksomheder samt sendt i offentlig høring til følgende interessenter:

1. Landbrug og Fødevarer
2. Dansk Energi
3. Energinet.dk

Der er modtaget et partshøringssvar fra Evonet, der bemærker, at det i afgørelsen tydeligt bør fremgå, at de tariffer Evonet har beregnet og som er gengivet i afgørelsen er indikative. De kan således ændre sig som følge af ændringer i flere parametre, f.eks. ændringer af forventet leveret mængde.

Tilsynet har på den baggrund i tabellerne 1-3 præciseret at beregningerne er indikative.

I forbindelse med høringen har Evonet desuden, på anmodning fra Forsyningstilsynet, fremsendt de bagvedliggende data til figur 2.

RETSGRUNDLAG

I henhold til **elforsyningsloven** § 1 er lovens formål bl.a. sikring af elforsyningen i overensstemmelse med samfundsøkonomi, jf. lovbek. nr. 52 af 17. januar 2019 om lov om elforsyning:

§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsynings sikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

Stk. 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet.

I henhold til **elforsyningslovens** § 69, sker prisfastsættelse i overensstemmelse med indtægtsrammen, jf. lovbekendtgørelse nr. 52/ 2019:

§ 69. Priser for ydelser fra netvirksomheder fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme, som Energitilsynet årligt fastsætter for hver netvirksomhed med henblik på dækning af netvirksomhedens omkostninger ved en effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af den investerede kapital.

Stk. 2. En netvirksomheds indtægtsramme udgør det højeste beløb, som netvirksomheden i et kalenderår kan oppebære ved indtægter fra drift af sin bevillingspligtige aktivitet. Den årlige indtægtsramme fastsættes med udgangspunkt i en 5-årig reguleringsperiode, jf. dog stk. 7.

Stk. 3. En netvirksomheds indtægtsramme fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som indregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 5, og en række beløbsmæssige justeringer efter stk. 4, som ligeledes indregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 4. Ved fastsættelse af indtægtsrammen foretages følgende beløbsmæssige justeringer uden for omkostningsrammen og forrentningsrammen:

- 1) Fradrag som følge af effektiviseringskrav, utilstrækkelig leveringskvalitet og bindende midlertidige prisnedsættelser, jf. § 72 b, stk. 1, 4. pkt.
- 2) Forhøjelser til dækning af omkostninger til nettab og energispareindsatsen, jf. § 22, stk. 1, nr. 5.

3) Justeringer til dækning af en netvirksomheds tab som følge af en elhandelsvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om indtægtsrammen og de elementer, som indgår heri. Der fastsættes bl.a. regler om følgende:

- 1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder indtægter og omkostninger knyttet til den bevillingspligtige aktivitet, som regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre virksomheder.
- 2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen.
- 3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.
- 4) Beregning af driftsmæssige afskrivninger.
- 5) Fastsættelse af generelle og individuelle effektiviseringskrav, herunder ved benchmarking.
- 6) Mål for leveringskvalitet og økonomiske konsekvenser af manglende overholdelse heraf.
- 7) Indregning af bindende midlertidige prisnedsættelser.
- 8) Indregning af omkostninger til nettab.
- 9) Indregning af indtægter og omkostninger knyttet til netvirksomhedernes energispareindsats.
- 10) Indregning af tab som følge af en elhandelsvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter endvidere regler om opgørelse og afvikling af differencer mellem en netvirksomheds indtægtsramme og indtægter og i forhold til dækning af netvirksomhedens omkostninger til energispareforpligtelser.

Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at den 5-årige reguleringsperiode, jf. stk. 2, 2. pkt., kan forlænges for den enkelte netvirksomhed med henblik på at opnå væsentlige og varige effektiviseringer.

Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om, at Energitilsynet for netvirksomhedens regning kan indhente uafhængig eksternt bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen eller elementer, som indgår heri, og til brug for vurdering af, om en reguleringsperiode skal forlænges.

I følge § 73 i **elforsyningsloven** skal netvirksomhedernes priser ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til:

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Prisdifferentiering af hensyn til effektiv udnyttelse af elnettet og til forsyningssikkerhed er tilladt. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde.

Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre tariffer og betingelser for brug af elnettet.

Ifølge lovbemærkningerne ved lovændringen i 2012, hvor bestemmelsen i andet punktum om prisdifferentiering blev indføjet i § 73, uddybedes det, at der ved *køberkategorier tænkes på forskellige grupper af aftagere defineret ud fra størrelsen og karakteren af forbruget*, se L 577/2012:

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, 1. pkt., indebærer, at priserne for de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelser skal fordeles på køberne af ydelserne til rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier, således at der ikke kan krydssubsidieres til fordel for bestemte kategorier. Ved kategorier tænkes på grupper af aftagere defineret ud fra størrelsen og karakteren af forbruget og ikke på geografisk afgrænsede grupper, jf. stk. 1, 3. pkt. Hensigten med bestemmelsen er, at det skal være muligt at prisdifferentiere ud fra bestemte brugergrupper forbrug, f.eks. differentiering mellem industrielle aftagere med et stort forbrug og private husstande med et mindre forbrug. Bestemmelsen skal forstås således, at der ved køberkategorier tænkes på forskellige grupper af aftagere defineret ud fra størrelsen og karakteren af forbruget og ikke på geografisk afgrænsede grupper. Princippet i § 73 i lov om elforsyning er, at prisen for elektricitet skal fastsættes med udgangspunkt i omkostningerne til levering af elektricitet til de pågældende kunder.

[...]

Ifølge § 73 a i **elforsyningsloven** skal priser og betingelser forudgående metodegodkendes:

§ 73 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet.

Stk. 2. Energitilsynet kan godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Energitilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

Ifølge § 73 b i **elforsyningsloven** skal Forsyningstilsynet føre tilsyn med branchevejledninger:

§ 73 b. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

Ifølge § 19, stk. 1, i forvaltningsloven, skal der partshøres, jf. Lovbek. 433 af 22. april 2014:

§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Ifølge **metodebekendtgørelsens** §§ 1, 2 og 4, skal tilsynet forudgående godkende metoden til fastsættelse af priser, og disse metoder skal overholde visse principper, og kan følge en branchevejledning, jf. bekendtgørelse nr. 1085 af 20. september 2010:

§ 1. Netvirksomheder, regionale transmissionsvirksomheder og Energinet.dk skal anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer, til Energitilsynets godkendelse.

Stk. 2. Energitilsynets godkendelse af metoderne er en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer.

Stk. 3. Godkendte metoder offentliggøres af virksomhederne med angivelse af datoen for tilsynets godkendelse.

Stk. 4. Virksomhederne skal søge godkendelse af efterfølgende ændringer i metoderne, herunder ændringer som følge af pålagte myndighedskrav.

§ 2. Netvirksomheders og regionale transmissionsvirksomheders metoder for prisfastsættelse skal indeholde en entydig opdeling af forbrugerne i køberkategorier.

Stk. 2. Metoderne skal beskrive, hvorledes omkostninger, der direkte kan henføres til de enkelte køberkategorier, fordeles på disse. Det skal fremgå hvilke omkostninger, der omfattes af denne fordeling. Det skal endvidere fremgå, hvorledes omkostninger fordeles på køberkategorier, hvis de knytter sig til anlæg, der vedrører flere køberkategorier, eksempelvis visse transformerstationer.

Stk. 3. Metoderne skal indeholde en beskrivelse af de fordelingsnøgler, som anvendes til allokering af omkostninger, der ikke direkte kan henføres til enkelte køberkategorier, eksempelvis administrationsomkostninger og energispareomkostninger. Det skal fremgå, hvilke omkostninger der er omfattet af de enkelte fordelingsnøgler.

Stk. 4. Metoderne skal beskrive fordelingen af driftsmæssige indtægter på investeringsbidrag, fast afgift/abonnementsbetaling og forbrugsafhængig tarif, herunder om der anvendes samme fordelingsprincip for alle køberkategorier.

Stk. 5. Metoderne skal beskrive principper for tidsdifferentiering og de enkelte køberkategoriers mulighed og vilkår for at opnå tidsdifferentierede tariffer, herunder timebetaling.

§ 4. Netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder kan i deres anmeldelse basere sig på standardiserede metoder, der er entydigt fastlagt i branchevejledninger og lignende, idet virksomhederne i deres anmeldelse af metoden efter § 1 specifikt redegør for afvigelser fra standarden.

Ifølge **anmeldelsesbekendtgørelsens § 2** skal såvel metoder til fastsættelse af priser som den ifølge metoden fastsatte pris (tarifblade, inverteringsbidrag, gebyrer m.fl.) anmeldes, jf. bekendtgørelse nr. 823 af 27. juni 2014:

§ 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal anmelde

- 1) metoder til beregning eller fastsættelse af betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet, herunder tariffer, med henblik på Energitsynets godkendelse af metoderne, jf. bek. nr. 1085 af 20. september 2010, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 1
 - 2) priser, tariffer og betingelser for ydelser, der omfattes af bevillingerne, samt grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler, inden 30 dage efter disses fastsættelse eller vedtagelse dog senest samtidig med, at priserne, tarifferne og betingelserne træder i kraft, jf. nr. 1, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 2
- [...]

Ifølge **elleveringsbekendtgørelsens § 3** skal prisændringer varsles over for kunden, 3 måneder i forvejen, hvis prisen stiger mere end 10 pct. eller mere end 40 kr. pr. måned, jf. bekendtgørelse nr.1233 af 06. november 2015:

§ 3. Hvis elhandelsvirksomheden agter at foretage væsentlige ændringer i kontraktbetingelserne til ugunst for forbrugeren, skal den berørte forbruger have et forudgående varsel herom på mindst 3 måneder, jf. dog § 4. Varslet skal gives i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation.

Stk. 2. Ved væsentlige ændringer forstås

- 1) ændringer i leveringsbetingelser og kontraktbetingelser, herunder nye vilkår,
- 2) nye gebyrer,
- 3) ændringer i prisberegningsgrundlaget i aftaler om variabel pris,
- 4) ændringer i enhedspriser for elektricitet i aftaler om fast pris,
- 5) øvrige ændringer i eksisterende priser eller gebyrer, som forhøjer det berørte priselement med 10 % eller mere, og som samtidig forhøjer den samlede betaling med mindst 40 kr. pr. måned inkl. moms.

Stk. 3. Hvis elhandelsvirksomheden foretager uvæsentlige ændringer i priser eller gebyrer til ugunst for forbrugeren, skal den berørte forbruger varsles herom i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation senest én faktureringsperiode efter ændringens ikrafttræden.

Stk. 4. Forbrugeren har ret til at hæve kontrakten med virkning fra ændringens ikrafttræden, hvis forbrugeren ikke accepterer de væsentlige eller uvæsentlige ændringer. For så vidt angår betaling for allerede leverede ydelser finder forbrugeraftalelovens § 25, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Elhandelsvirksomheden skal i forbindelse med underretningen efter stk. 1 og 3 orientere forbrugeren om dennes ret til at hæve kontrakten.

Forsyningstilsynets (og tidligere Energitsynets) praksis vedrørende ansøgninger om afvigelser fra den normale kategorisering af kunder er, at der i vurderingen af ansøgninger om ændret kategorisering af kunder, skal lægges vægt på Energitsynets tilkendegivelse af 23. juni 2015 om Tarifmodel 2.0., særligt punkter 114-116:

114. Dansk Energi anmelder, at kundekategoriseringen som udgangspunkt sker ud fra kundernes nettilslutningspunkt, men at der forårsaget af de konkrete fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet i enkelte tilfælde vil kunne afviges fra denne hovedregel.

115. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at det er vigtigt med objektive kriterier for kundekategorisering, men anerkender, at der kan være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at afvige fra de overordnede principper. Dette kunne f.eks. være i tilfælde af, at en kunde af nettekniske eller omkostningseffektivitetsårsager er tilsluttet på 0,4 kV-nettet, men hvor kunden har et effekttræk svarende til en Bkunde (normalt tilsluttet på 10 kV-niveau). I en sådan situation forekommer det rimeligt, at kunden kategoriseres som B-kunde, selvom nettilslutningspunktet tilsiger noget andet, idet dette vil sikre, at ens kunder tariferes ens, dvs. sikrer en rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende tarifiering.

116. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at en kundekategorisering baseret på kundernes nettilslutningspunkt, men med mulighed for afvigelser for at sikre ens tarifiering af ens kunder er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker dog også, at netselskaberne skal være i stand til at begrunde en afvigelse fra de overordnede principper både overfor de berørte kunder og overfor Energitilsynet.

FORSYNINGSTILSYNETS BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

Forsyningstilsynet godkender netvirksomheders metode til prisfastsættelse, jf. elforsyningslovens § 73 a samt metodebekendtgørelsen.

I udgangspunktet skal tarifmetoder være i overensstemmelse med lovens § 73 om, at tariffer skal være rimelige, objektive, ikkediskriminerende og fastsat i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til (allokering).

Tilsynet har ikke hjemmel i Elforsyningsloven til at afvise anmeldte tariferingsmetoder, der opfylder lovens krav, jf. særligt § 73.

Tilsynet er opmærksomt på, at der kan eksistere flere forskellige tariferingsmetoder, som hver især opfylder disse overordnede lovkrav. Tilsynet godkender imidlertid alle anmeldte tariferingsmetoder fra netvirksomheder, der opfylder disse krav. Som følge af lovens ordlyd, har netvirksomhederne således vide rammer for selv at fastsætte konkrete tariferingsmetoder.

Nedenfor gennemgås forskellige forhold, som Forsyningstilsynet har lagt vægt på sin vurdering, jf. også § 73 i elforsyningsloven.

Rimelighed

Der kan være forhold i forbindelse med indførelse af en kundekategori, som umiddelbart taler for, at metoden til at fastsætte tarifferne med indførelse af en ny kundekategori er rimelig, ligesom der umiddelbart taler imod, at ændringen er rimelig. Forsyningstilsynet anlægger en samlet vurdering af om tarifferne er rimelige.

Nedenfor gennemgås nogle konkrete forhold, som taler for, at metoden til at fastsætte tarifferne med indførelse af en ny kundekategori er rimelig:

- *De 9 kunder adskilles fra de øvrige B-lav kunder.* De 9 kunder, der udskilles fra de øvrige B-lav kunder og placeres i en ny særskilt kundekategori, adskiller sig fra de øvrige B-lav kunder ved at have en større leveret mængde elektricitet, jf. figur 2 i sagsfremstillingen.

- *Tariffens størrelse i den nye kategori fastsættes, så den dækker Evonets omkostninger til at netop denne gruppe af kunder:* Kunder placeret i kundekategorien "B lav-20 GWh" betaler i udgangspunktet samme basistarif som A-lav. Kunder i B-lav 20 GWh betaler herudover et tillæg til basistariffen fordi de i modsætning til A-lav kunder ikke selv ejer ledningsanlæggene fra tilslutningspunktet i det kollektive net og frem til kundens forbrugssted. På den måde opkræves B-lav 20 GWh kunderne en rimelig tarif i forhold til de omkostninger, de giver anledning til.
- *Metoden til at fastsætte tariffen for A-lav og B-lav kunder ændres ikke:* Der bliver ikke ændret på metoden til fastsættelse af tariffen for de kunder, der også er placeret i kundekategorien B-lav efter introduktion af en ny kundekategori. Disse kunder vil dog opleve en forhøjelse af tariffen fordi de store kunder, der rykkes, har betalt en stor andel af de samlede omkostninger. Det er Forsyningstilsynets vurdering, at tariffen fortsat fastsættes rimeligt, da den fastsættes på en måde, som svarer til de omkostninger, kunderne i kategorien B-lav giver anledning til.
- "B lav-20 GWh" betaler i udgangspunktet samme basistarif som A-lav. Kunder i B-lav 20 GWh betaler herudover et tillæg til basistariffen fordi de i modsætning til A-lav kunder ikke selv ejer ledningsanlæggene fra tilslutningspunktet i det kollektive net og frem til kundens forbrugssted. På den måde opkræves B-lav 20 GWh kunderne en rimelig tarif i forhold til de omkostninger, de giver anledning til.
- *Evonet har et krav om, at kunderne i kategorien "B Lav 20 GWh" skal have deres forbrug samlet på én eller flere tilstødende matrikler:* Det er Forsyningstilsynets vurdering, at problemstillingen omkring tilslutningspunkt er særlig relevant i de tilfælde, hvor der er tale om en samlet fysisk tilslutning med et højt forbrug. Hvis der var et højt forbruget, som ikke var samlet på et afgrænset fysisk område, ville der være flere, uafhængige tilslutningssteder. Vurderingen af det enkelte tilslutningssted bør således ske enkeltvist for hvert tilslutningssted ud fra de konkrete fysiske rammer. Det er således Forsyningstilsynets vurdering, at det er et rimeligt krav, at kunderne skal have deres samlede forbrug samlet på én eller flere tilstødende matrikler.
- *Den fastsatte grænse på 20 GWh er sagligt begrundet.* Evonet anfører, at grænsen på 20 GWh er fastsat på baggrund af oplysninger, som Evonet har indsamlet om A lav kunders årsforbrug i en række andre netvirksomheder. Figur 3 ovenfor viser A-Lav kundernes årlige forbrug. Som det fremgår af sagsfremstillingen, har Evonet foretaget en beregning ud fra nogle forudsætninger om en typisk A-Lav kunde, der viser, at A-Lav kunder typisk har et forbrug på 20 GWh: A-Lav kunder tilsluttes direkte til en 60 kV station og belaster ifølge Evonet, som minimum transformeren på 60 kV stationen med det halve af transformerens mærkeeffekt, hvilket typisk er ca. 12 MW. Arbejdstiden i et normalt år ligger typisk på 1650 timer. Industrien har dog gennemsnitlig flere arbejdstimer, da flere har både aftenhold og natthold. Evonet vurderer selv, at en sådan kunde vil have kørende maskiner i 3300 timer. Når dette omsættes til et årligt energiforbrug for en stor kunde fås 19,8 GWh ($1/2 * 12MW * 3300$ timer). Grænsen

på 20 GWh er derfor niveauet, hvor Evonet i dag vil overveje en A-lav tilslutning til kunden. Der er således tale om et teknisk udgangspunkt for beregningen af de 20 GWh som grænse. Forsyningstilsynet vurderer på den baggrund, at den fastsatte grænse på 20 GWh er et rimeligt skøn for grænsen mellem en typisk A-Lav og en typisk B-Lav kunde.

I en vurdering af metodens rimelighed vurderer Forsyningstilsynet at følgende forhold umiddelbart kan tale imod, at metoden er rimelig:

- *De øvrige kunder i Evonets område oplever en prisstigning uden, at de selv har ændret forbrug eller på anden måde ændret adfærd:* Dette er særligt tydeligt for den tiende største kunde som ikke er med i gruppen af de 9 kunder, men som pr. definition ligger over gennemsnittet for de øvrige B-Lav kunder, får nye og forringede vilkår. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at tarifmodel 2.0 opererer med flere grænser, som opdeler kunderne, og at Energistilsynet i forbindelse med afgørelse om tarifmodel 2.0. har tilkendegivet, at disse grænser i visse tilfælde kan ændres, jf. punkterne 114-116 i afgørelsen. Denne vurdering skal blandt andet også ses i lyset af, at indtægtsrammen forbliver uændret: Et fald i tariffen for en kundegruppe medfører derfor automatisk en stigning i tariffen for en anden kundegruppe. Størrelsen på den forventede stigning i tariffer er dog umiddelbart ikke efter Forsyningstilsynets vurdering udtryk for en væsentlig prisstigning. En prisstigning på op til 32.000 kr. om året for store erhvervskunder og 11 kr. om året for almindelige husholdninger er, efter Forsyningstilsynets vurdering, ikke udtryk for en væsentlig ekstra omkostning for kunderne. Det bemærkes også, at prisstigninger under 10 pct. generelt ikke vurderes at være væsentlige i forhold til elleveringsbekendtgørelsens § 3 om varsling af prisstigninger på 10 pct. Der henvises til figur 3 i sagsfremstillingen, hvor det fremgår, at Evonet har oplyst, at en typisk A-kunde har et årligt forbrug på 20 GWh, en typisk B-kunde har et forbrug på 210.000 kWh og en almindelig C-kunde har et forbrug på 4.000 kWh. På den baggrund medfører de forventede tarifstigninger, at en typisk A-kunde oplever en årlig stigning i området mellem 14.000 og 32.000 kr. For B-kunder er den årlige stigning mellem 60-80 kr., mens stigningen for C-kunder er 11 kr. årligt. Disse beregninger er gennemsnitlige betragtninger, og det må forventes, at der i praksis vil blive faktureret både højere og lavere, når den enkelte forbruger afregnes som følge af det faktiske forbrug.

Samlet set vurderer, Forsyningstilsynet, at metoden fører til, at Evonets metode til prisfastsættelse af deres ydelser fortsat sker efter rimelige kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet fortsat vurderer, at den hidtidige metode og dermed tarifniveau er rimeligt.

Objektiv

Forsyningstilsynet bemærker, at den ansøgte nye kategori "B lav-20 GWh" omfatter kunder, hvis årlige elforbrug er mindst 20 GWh, og er samlet på én eller flere tilstødende matrikler. Begge disse kriterier er efter Forsyningstilsynets vurdering objektive og målbare.

Tilsynet bemærker videre, at det er en forudsætning, at Evonet supplerende skal søge om at få metodegodkendt sine tilslutningsregler, og herunder få godkendt en præcisering af, at kunder, hvis årlige elforbrug er mindst 20 GWh, og er samlet på én eller flere tilstødende matrikler, kan tilsluttes på A-lav niveau.

Ikke-diskriminerende

Forsyningstilsynet vurderer, at kriterierne for at kategorisere en kunde, som en "B lav-20 GWh" kunde ikke er diskriminerende. Det begrundes i, at kategoriseringen bygger på objektive kriterier, og at kriterierne umiddelbart vurderes at være relevante i forhold til at vurdere de enkelte kunders påvirkning af netvirksomhedens omkostninger og ikke på andre og uvæsentlige forhold.

Tilsynet lægger således til grund, at den ansøgte nye kategori "B lav-20 GWh" vil blive tilbudt alle B-lav kunder med et elforbrug, der overstiger 20 GWh i Evonets område og som har deres forbrug samlet på en eller flere tilstødende matrikler.

Fastsat i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til

Evonet vil fortsat fastsætte abonnementer og tariffer ved at bruge Dansk Energis Tarifmodel 2.0. Det lægges til grund i denne afgørelse, at Tarifmodel 2.0 følger de principper, som fremgår af § 2 i metodebekendtgørelsen:

1. Entydig opdeling af forbrugerne i køberkategorier, § 2 stk. 1.
2. Beskrivelse af, hvorledes omkostninger, der direkte kan henføres til de enkelte køberkategorier, fordeles på disse, § 2 stk. 2.
3. Beskrivelse af de fordelingsnøgler, som anvendes til allokering af omkostninger, der ikke direkte kan henføres til enkelte køberkategorier, § 2 stk. 3.
4. Beskrivelse af fordelingen af driftsmæssige indtægter på investeringsbidrag, fast afgift/abonnementsbetaling og forbrugsafhængig tarif, § 2 stk. 4.
5. Beskrivelse af principper for tidsdifferentiering og de enkelte køberkategoriers mulighed og vilkår for at opnå tidsdifferentierede tariffer, § 2 stk. 5.

Forsyningstilsynet vurderer, at Evonet anvender Tarifmodel 2.0 og dermed i udgangspunktet opfylder kravene i § 2 i metodebekendtgørelsen og § 73 i elforsyningsloven om fordeling af omkostninger på kundekategorier.

Forsyningstilsynet har anmodet Evonet om at redegøre for, at den ansøgte afvigelse fra Tarifmodel 2.0. opfylder kravene i § 2 i metodebekendtgørelsen og § 73 i elforsyningsloven om fordeling af omkostninger på kundekategorier.

Evonet har oplyst, at både omkostninger og leverede mængder til de 9 kunder er indregnet i modellen, som om de var A-lav kunder. Det betyder, at både omkostninger og leverede mængder der kan henføres direkte til disse 9 kunder er fratrukket kategorien B-lav og tillagt i kategorien for A-lav kunder. Dermed ændres både de direkte henførbare omkostninger og de fordelingsnøgler, der anvendes til at fordele de ikke-henførbare omkostninger. Herefter er der for B-lav 20 GWh kunderne tillagt et element, som

svarer til omkostningerne til ledningsanlæggene fra tilslutningspunktet i det kollektive net og frem til kundens forbrugssted.

Forsyningstilsynet vurderer på denne baggrund, at de 9 store erhvervs-kunder herved betaler en tarif, der svarer til de omkostninger, de giver anledning til.

De øvrige kundekategorier vil som følge heraf opleve ændrede priser, se Tabel 2 og 3 ovenfor i sagsfremstillingen.

I og med at de pågældende 9 kunder får en lavere tarif, som følge af den ændrede kundekategorisering, er det en konsekvens ved anvendelse af Tarifmodel 2.0, at andre kunder vil få en højere tarif, da Evonet stadig ønsker at opkræve hele indtægtsrammen.

På den baggrund vurderer tilsynet, at den ansøgte metode i overensstemmelse med § 73. stk. 1 i elforsyningsloven fører til priser, der fastsat i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

Det bemærkes afslutningsvist, at det er Forsyningstilsynets vurdering, at både den tidligere og den ansøgte metode til at fastsætte tariffer lever op til kravene om, at tarifferne skal fastsættes i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Det skyldes, at der findes flere metoder, som hver især leder frem til omkostningsægte tariffer. Der er således ikke tale om, at tarifferne tidligere har været fastsat forkert eller på urimeligt, men derimod er der tale om, at både den tidligere metode og den ansøgte metode, efter Forsyningstilsynets vurdering, lever op til kravene i § 73 i elforsyningsloven.

ENS TARIFERING AF ENS KUNDER

Det følger af Energitilsynets tilkendegivelse af den 23. juni 2015, at der kan afviges fra Tarifmodel 2.0's kundekategorisering, hvis det sikrer, at ens kunder tariferes ens.

Derfor foretager Forsyningstilsynet en vurdering af, hvorvidt den anmeldte metode sikrer, at ens kunder tariferes ens.

Det fremgår af figur 2 i sagsfremstillingen, at "B-Lav 20 GWh" kunder adskiller sig fra de øvrige B kunder i forhold til årligt forbrug. Det fremgår endvidere af sagsfremstillingen, at "B-Lav 20 GWh" kunderne har et forbrug, som ikke adskiller sig tydeligt fra de øvrige A kunder. Det bemærkes her, at A kunderne selv afholder omkostninger til tilslutningsanlæg. Evonet ansøger om at ændre i de generelle kriterier for kundekategorisering, se figur 1 ovenfor fordi "B-Lav 20 GWh" kunderne, efter Evonets opfattelse, ikke umiddelbart kan sidestilles med de øvrige B Lav kunder og heller ikke umiddelbart kan sidestilles med A kunderne. Den foreslåede model sigter mod, at ens kunder i højere grad tariferes ens.

Tilsynet bemærker, at distributionsnettet ifølge Evonet er historisk konfigureret således, at en række store industrielle forbrugere (herunder slagteriet i Blans) er tilsluttet 15/0,4 kV stationer og dermed er B lav-kunder, men at disse kunder i dag ville være blevet tilsluttet som A-lav, og således ville have haft tilnærmelsesvis samme tarifiering.

Tilsynet har i denne sammenhæng søgt at afklare gældende tilslutningsbetingelser for A kunder i Evonets område.

Ifølge Evonets tilslutningsbetingelser, jf. betingelsernes pkt 3.1.3, som er metodegodkendt af tilsynet den 17. marts 2016, fastlægges tilslutningspunktet af Evonet under hensyn til elinstallationens aftalte leveringsomfang samt fysiske forhold. De nærmere vilkår herfor er ikke offentliggjort eller metodegodkendt. Ifølge praksis fastlægger Evonet tilslutningspunktet i dialog mellem kunden og Evonet.

Forsyningstilsynet vurderer, at den ansøgte kundekategorisering sikrer, at ens kunder tariferes ens. Der lægges i den forbindelse vægt på, at de 9 erhvervskunder ligner hinanden, men adskiller sig fra både A-lav og B-lav kunder.

De 9 erhvervskunder ligner hinanden ved, at de alle har et elforbrug, der er markant højere end den gennemsnitlige B-lav kunde. Det fremgår af Figur 3 ovenfor, at deres elforbrug ikke er uligt A-lav kunder. De 9 erhvervskunder adskiller sig dog fra de øvrige A-lav kunder ved, at de ikke selv ejer tilslutningsanlæg. Forsyningstilsynet vurderer på den baggrund, at de 9 erhvervskunder med rimelighed kan anses for at være tilstrækkeligt ens. Den ansøgte metode sikrer, at disse kunder tariferes ens.

Det følger også af den ansøgte metode, at de øvrige A-lav og B-lav kunder hver især vurderes at være ens og at metoden sikrer at A-lav kunder tariferes ens og at B-lav kunder tariferes ens.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om gennemsnitlige betragtninger, og at Forsyningstilsynet er opmærksomt på, at der altid vil være en kunde som er tæt på grænsen til at blive kaldt "B-Lav 20 GWh". Forsyningstilsynet er også opmærksomt på, at der sandsynligvis findes andre måder at kategorisere og fordele kunderne, så kunderne fremstår ens, men at disse andre metoder også vil have tilfælde, hvor der er en enkelt kunde, som kan opleve det som urimeligt at blive placeret i den ene gruppe frem for den anden gruppe.

Det bemærkes afslutningsvis, at Tilsynet har ikke hjemmel i Elforsyningsloven til at afvise anmeldte tariferingsmetoder, der opfylder lovens krav, jf. særligt § 73.

Tilsynet er opmærksomt på, at der kan eksistere flere forskellige tariferingsmetoder, som hver især opfylder disse overordnede lovkrav. Tilsynet godkender imidlertid alle anmeldte tariferingsmetoder fra netvirksomheder, der opfylder disse krav. Som følge af lovens ordlyd, har netvirksomhederne således vide rammer for selv at fastsætte konkrete tariferingsmetoder.

På baggrund af ovenstående vurderer tilsynet, at det er godtgjort, at den anmeldte metode for en ny kategori, B lav-20 GWh, sikrer, at ens kunder tariferes ens.

Særligt bemærkes, at et alternativ til den ansøgte model ville være en ændring af de store industrielle forbrugeres fysiske tilslutningspunkt fra B-lav til A-lav. Dette ville imidlertid ifølge Evonet indebære en række omkostninger til anlæg af netforbindelse fra kunden og til det højere liggende net samt en række tekniske tilpasninger, der tilsammen

må vurderes at være uhensigtsmæssigt ud fra en samfundsøkonomisk betragtning. Elforsyningslovens § 73 lægges til grund ved en vurdering af metodeansøgninger om prisfastsættelse, men metoder skal samtidig imødekomme øvrige hensyn, der følger af loven, herunder lovens formålsbestemmelse i § 1, hvoraf bl.a. følger at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til samfundsøkonomi.

KLAGEVEJLEDNING

Eventuel klage over afgørelsen kan indbringes for Energiklagenævnet. Klagen skal inden fire uger fra modtagelsen af denne afgørelse skriftligt indgives til:

Energiklagenævnet
Nævnenes Hus
Toldboden 2
8800 Viborg
Tlf: +45 72 40 56 00
E-mail: ekn@naevneneshus.dk

Energiklagenævnets kontortid kan have betydning for rettidig indlevering af klage. Læs mere på klagenævnets hjemmeside, www.ekn.dk, under menuen "Klagebehandling".

Med venlig hilsen

Carsten Smidt
Direktør